

Doar la o clipă-i veșnicia...

Alergi grăbit aici în lume
După renume și-avuții;
Și orișicine-oricât ți-ar spune
Că toate-s trecătoare spume,
Din goană nu te poți opri.

Și-ntr-un vârtej de lăcomie
Tu te scufunzi tot mai adânc..
Uți de cereasca bucurie
Căci pofta după avuție
Alungă tot ce-i drept și sfânt..

Și-n sufletul ce altădată
Creștea prin soade Duhul Sfânt,
Crește sămânța necurății
Și-n cuget pată lângă pată
Care te duce spre morțofânt!

Doar la o clipă-i veșnicia!
Știi că oricând tu poți lua?..
Unde te-ar duce lăcomia?
Cui va rămâne avuția?..
Jos în pământ o poți lua?..

Inima ta azi încă bate
Dar mâine oare cum va fi?..
Va abunda de sănătate?..
Sau tot mai rar..mai rar...va bate.....
Sau poate.....chiar se va opri?

Oprește-te din alergare
Căci azi te cheamă Dumnezeu!
Ascultă de a Sa chemare
Ca să nu verși lacrimi amare...
Și schimbă-ți viața, dragul meu!...

La ce ți-ar folosi chiar lumea
Cu nume, bani și bogății?..
Dac-ai trăi pe veci genunea
Și ai simți deșertăciunea
Te-ntreb:la ce ți-ar folosi?....

Doar la o clipă-i veșnicia!
O clipă doar și poți pași
Pragul pe care nici mândria
Nici numele, nici avuția
Nici banii tăi nu vor pași!...

De-aceea astăzi ia aminte
Și-oprește-ți goana spre pustiul!
Căci doar pentru un blid de linte,
Poți auzi grele cuvinte:
-De ce-ai venit?? E prea târziu!!!

EMANUEL HASAN

A mai plecat un om spre veșnicie

A mai plecat un om spre veșnicie
Așa cum a venit, așa s-a dus
Nu a luat nici bani, nici bogății
Ci doar iubirea fără de apus...

A mai plecat un om... s-a dus la ceruri
Și a lăsat aici tot ce-a avut
O viață de-alergare și de zbucium
Și vise ce-au rămas la început...

A mai plecat un om și-n urma lui
Plâng cei ce-au reușit să îl cunoască
Și toamna plânge într-un fel aparte
Prin flori ce-au încetat să
înflorească...

Ce veste tristă...a plecat un suflet
Iubit de mulți și totuși doar el știe
Ce singur s-a aflat în fața morții...
A mai plecat un om spre veșnicie!

MARIA LUCA

